

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Czegléd és Társai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Fodor Tímea) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve.hu Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes és a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. április 5. napján kelt 33.P.20.907/2018/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és arra kötelezi az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül az ...hu internetes hírportálon a 2018. február 1. napján „... eltítkolt külföldi bankszámlája” című cikk címe alatt, a lead felett mindaddig, amíg ez az írás elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

»Helyreigazítás:

A „... eltítkolt külföldi bankszámlája” című, 2018. február 1. napján megjelent cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy ...nek egy ... bankban 150 milliós számlakövetelése van és azt is, hogy valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot adott le az Országgyűlésnek.«

Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja, és az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A II. rendű alperes üzemeltetésében álló ...hu internetes hírportálon, az I. rendű alperes szerkesztésében 2018. február 1-jén „... eltítkolt külföldi bankszámlája” címmel jelent meg egy írás. Ebben újabb baloldali bankszámla botrányról számoltak be az alperesek azt közölve, hogy a felperes valótlan vagyonyilatkozatot adott le az Országgyűlésnek, mert abban elfelejtett megemlíteni több mint 150 millió forintot, amit egy ... bankszámlán tart. A ... hivatkozva közölték, hogy a felperes több mint 150 millió forintot tartott az fiókjánál vezetett számlán, mely összeget eltítkolta, hiszen a vagyonyilatkozatában nem tüntette fel, a vagyommérlegében nem szerepel a képviselői tiszteletdíj összegét meghaladó számlakövetelésként. A felperes az I. rendű alpereshez 2018. február 13-án juttatott el helyreigazítási kérelmet. Miután az alperes a kérelemben foglaltaknak nem tett

eleget, a felperes 2018. március 4-én benyújtott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest helyreigazításra, miszerint valótlanul állította, hogy eltitkolt jövedelme lenne továbbá azt, hogy egy ... bankban 150 millió forintos pénzügyi számla követelése van, és valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot adott le az Országgyűlésnek.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a felperes a perbeli cikk megjelenése után közzétett Facebook-oldalán elismerte, hogy a ...i bankban 159.987.865 forint értékű befektetése van. Az alperesek álláspontja szerint ez az összeg a vagyonyilatkozatában nem szerepel, ezért sajtó-helyreigazítást nem kérhet.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak ítélte és kötelezte az I. rendű alperest, hogy a 2018. február 1. napján azhu internetes oldalon a „... eltitkolt külföldi bankszámlája” című online cikkhez hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 5 napon belül tegye közzé azhu honlapon az eredeti linken a cím alatt, a lead felett legalább 30 napig elérhető módon, vagy addig, amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető www....hu oldalon a kezdő oldal legalján ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdő oldalon megjelenítésre került, jelenjen meg az alábbi cím és helyreigazító közlemény: „Helyreigazítás: felperes neveről valótlanul híreszteltünk”: „Helyreigazító közlemény: 2018. február 1. napján a www....hu online felületünkön közzétett „... eltitkolt külföldi bankszámlája” című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes nevenek egy ... bankban 150 millió forintos pénzügyi számlakövetelése van, továbbá valótlanul híreszteltük, hogy valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot adott le az Országgyűlésnek felperes neve.” Kötelezte az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget és kötelezte arra, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára 36.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) bekezdését, valamint 496. § (1) bekezdését, az Alaptörvény IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-át, 10. §-át, 12. § (1) és (2) bekezdését, továbbá a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalások releváns rendelkezéseit, az Alkotmánybíróság határozatai közül a 30/1992. (V. 26.) AB határozatot, valamint a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatot.

Azt állapította meg, figyelemmel a PK 12. számú állásfoglalásban foglaltakra, hogy az alperesi cikkben megjelentek teljes egészében tényállításnak tekintendők, ezért az abban foglaltak valótlanúsága esetén helyreigazításnak helye van. A PK 14. számú állásfoglalás alapján ezt követően azt vizsgálta, hogy a tényállítások tartalma a valóságnak megfelel-e. E körben az alperes a felperes Facebook bejegyzésére hivatkozott. A felperes ezzel szemben állította, hogy számlakövetelése nincs, a jelzett összeg ugyanis értékpapír ellenértéke, amit vagyonyilatkozatában 605.727.420 forintban fel is tüntetett.

Az elsőfokú bíróság az alperes védekezését nem osztotta, mert az alperes nem igazolta, hogy a felperes Facebook oldalán megjelölt összeg számlakövetelésből származna, így nem tudta igazolni azt, hogy ennek az összegnek a vagyonyilatkozat 8.a. pontjában kellett volna szerepelnie. Osztotta azt a felperesi hivatkozást, hogy a cikk lényege az általa eltitkolt vagyon volt. Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy a felperessel szemben vagyonyilatkozási eljárás nem indult annak megállapítására, hogy a cikkben hivatkozott összeg esetleg nem szerepelt eredeti vagyonyilatkozatában. Mindezek alapján a keresetet alaposnak ítélve a PK 15. számú állásfoglalásban foglaltak alkalmazásával kötelezte az I. rendű alperest a helyreigazítás

közzétételére, a II. rendű alperest a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, a 82. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 83. § (1) és (2) bekezdése, továbbá a 499. § (1) bekezdés 2. pontja alapján kötelezte a perköltség megfizetésére. Az eljárási illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, és a felperes keresetét utasítsa el. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a felperes 2018. február 4-ei Facebook bejegyzését. Ténykérdés, hogy az itt megjelölt összeg a vagyonyilatkozatban nem szerepelt. Hivatkozott arra is, hogy a felperes azt nyilatkozta, pontatlanul töltötte ki a vagyonyilatkozatot, mely nyilatkozat alkalmatlan az alperesi közlés cáfolatára. Ténykérdés az is, hogy a felperes vagyonyilatkozatát nem az országgyűlési képviselők vagyonyilatkozatának kitöltési útmutatója szerint töltötte ki, így annak tartalma nem fedi a valóságot. Kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az első- és másodfokú perköltségben a felperest marasztalja.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy egyértelműen ténykérdés az, hogy a felperes valótlán, vagy valós tartalmú vagyonyilatkozatot nyújtott-e be, és hogy egy ... bankban 150 millió forintos pénzügyi számlakövetelése van-e. Változatlanul fenntartotta, hogy a megjelölt összeg értékpapír ellenértéke és nem számlakövetelés. Ez ugyan az átlagolvasó szempontjából minősülhetne lényegtelen tévedésnek, azonban az alperesek éppen azon ténnyel kívánták közlésüket megalapozni, hogy a felperes csupán értékpapírt tüntetett fel a vagyonyilatkozatában. Ez az összeg azonban benne foglaltatik a vagyonyilatkozatban szereplő 605.727.420 forintos összegben. Az alperesek a per során ugyan hivatkoztak a parlamenti kitöltési útmutatóra, maga a cikk azonban erre vonatkozó körülményt nem tartalmaz. A felperes a Facebook bejegyzésében elemzi, hogy miből tevődik össze a vagyonyilatkozatában feltüntetett vagyona, és ennek részeként jelenik meg a cikkel is érintett vagyonelem. Mindebből az következik, hogy ez a bejegyzés alkalmatlan a sérelmezett közlés valóságának bizonyítására. Az alperesi közlés lényege az, hogy a felperes 150 millió forintot eltitkolt, kihagyott a vagyonyilatkozatából, mely közlés tényszerűen nem igaz. Hivatkozott arra is, hogy a cikk ... ügyével azonosnak ítéli a felperes vagyonyilatkozatát, mely esetben köztudott, hogy az érintett politikus ténylegesen kihagyta vagyonának egy részét a vagyonyilatkozatából.

Hivatkozott arra is, hogy a perbeli cikkben is hivatkozott Magyar Idők főszerkesztője vagyonyilatkozási eljárást kezdeményezett a felperessel szemben, mely oly mértékben alaptalan volt, hogy az eljárást meg sem indították. Mindezekre tekintettel kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a alperesek perköltségben marasztalását.

A fellebbezés nem alapos.

Figyelemmel arra, hogy az alperesek fellebbezésükben a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását a másodfokú bíróság azt bírálta el, hogy az elsőfokú ítéletet a Pp. 369. § (1)-(3) bekezdései alapján szükséges-e részben vagy egészben megváltoztatni.

A Pp. 2. § (2) bekezdése szerint a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy a bíróság a felek nyilatkozatait tartalmuk szerint értékelje. Az alperesek fellebbezése alapján megállapítható, hogy a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára alapították, ezért abban kellett állást foglalni, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetést szükséges-e levonni, a megállapított

tényeket szükséges-e másként minősíteni.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntést hozott.

A sajtóperekre jelenleg is irányadó, a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma által alkotott PK 12. számú állásfoglalás szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

A perbeli közleményt ebből az aspektusból vizsgálva megállapítható, hogy annak lényegi mondanivalója az, hogy a felperes valamilyen vagyonelemet eltítkolt, ezáltal valótlan tartalmú vagyonyilatkozatot adott le. Az a felek között nem volt vitás, hogy az I. rendű alperes írása e körben tényállítást tartalmazott és az sem, hogy a bizonyítás a valóság körében a Pp. 265. § (1) bekezdése és a PK 14. számú állásfoglalás alapján az alpereseket terhelte. Helyesen foglalt úgy állást az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek által hivatkozott, a felperestől származó Facebook bejegyzés erre nem alkalmas. Abból ugyanis sem az nem következik, hogy a megjelölt 150 millió forintos pénzösszeg az ... bankkal szembeni számlakövetelés lenne és az sem, hogy azt a felperes a vagyonyilatkozatában nem szerepeltette. A bejegyzésben feltüntetett összegek - amelyek között az ... bankban található összeg is feltüntetésre került - summája ugyanis megegyezik a vagyonyilatkozatban szereplő összeggel. Az alpereseknek ezen túlmenően nem azt kellett bizonyítaniuk, hogy a felperes a vagyonyilatkozatát rosszul töltötte ki, és az általuk megjelölt összeget tévesen nem a 8.a. pontban tüntette fel, hanem azt, hogy ez az összeg a vagyonyilatkozatban megjelölt összesen 605.727.420 forinton felüli vagyona.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan döntött abban a kérdésben, hogy az I. rendű alperes köteles helyreigazítást közzétenni, a II. rendű alperes pedig a perköltséget a Pp. 499. § (1) bekezdés alapján megfizetni.

A sajtó-helyreigazítási perek esetében a Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalása alapján a bíróság a helyreigazító közlemény megfogalmazása terén a keresetnek nincs kötve, azt a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között szabadon határozza meg. Mivel az alperesek a kereset teljes elutasítását kérték nem volt akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság a helyreigazító közleményt - amelyet az elsőfokú bíróság a felperes keresetével lényegében egyező módon határozott meg - felülbírálja. Ennek során az volt megállapítható, hogy a helyreigazító közlemény felperes által kért megjelenési formája túlzó, az elsőfokú ítélet rendelkező része végrehajtási problémákat is okoz. Annak alapján ugyanis az I. rendű alperes az ...hu honlapon, az eredeti cikk címe alatt, a lead felett, illetőleg a kezdőoldal legalján köteles részben helyreigazítást, részben helyreigazító közleményt megjeleníteni.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint a helyreigazító közleményből ki kell tűnnie, hogy a közlés mely tényállítása valótlan ehhez képest melyek a való tények. Ebből az is következik, hogy a „Helyreigazítás: felperes neveről valótlan híreszteltünk” közlemény ezen kritériumokat nem elégíti ki, mert abból sem a valótlan, sem az ehhez képest való tények nem derülnek ki. Ezen túlmenően egy közlemény miatt többszörös helyreigazításnak sincs helye. A közleménynek vagy a címdalán, vagy a cikkel egy helyen szükséges megjelennie.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a fellebbezésnek kisebb részben helyt adva az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján, ez azonban mértékére tekintettel a perköltség viselésének arányát nem befolyásolta.

A peres felek a Pp. 81. (5) bekezdés szerinti költségjegyzéket nem terjesztettek elő, így perköltségük felszámítására sincs lehetőség, ezért arról a másodfokú bíróság nem döntött.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2018. június 20.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró